Ти моя!
Ти моя! Ти моя! Ти моя!
Ти моя, моя ясная мріє!
Ще тепер пал в душі чую я,
Насолодою серце п’яніє.

Ти моя! – кожна жилка скака.
Ти моя! – усміхаєсь серденько.
Ти моя! – ум безумно гука.
Ти моя! – шепче постіль біленька.

Ти моя! – вся подушка тремтить,
Що зім’ята од палу і щастя,
Ти моя! – абажур ще дзвенить,
Шепчуть віти крізь вікна квітчасті.

Ти моя! – шепче волос буйний.
Що на чоло втомлене спустився.
Ти моя! – кличе квіт чарівний,
Що по тобі на ліжку лишився.

Ти моя! – ще на личку моїм
Поцілунки солодкі палають,
І в повітрі, і в серці палкім
Ще слова твої ніжно лунають.

Ти моя! Ти моя! Ти моя!
Ти моя, моя ясная мріє!
Ще тепер пал в душі чую я,
Насолодою серце п’яніє…